

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA

Bd. Magheru nr. 31, sector 1, București, cod poștal 010325
telefon: 0040/ 021/ 317.10.05; fax: 0040/ 021/ 316.84.28
E-mail: mp@rosilva.ro Pagina web: www.rosilva.ro

Nr...../D.I.A./.....

CREȘTEREA SUPRAFETEI PĂDURILOR – MĂSURA CEA MAI SIGURĂ DE DIMINUARE A NIVELULUI POLUĂRII

Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA are ca scop gospodărirea durabilă și unitară, în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și ale normelor de regim silvic, a fondului forestier proprietate publică a statului, în vederea creșterii contribuției pădurilor la îmbunătățirea condițiilor de mediu și la asigurarea economiei naționale cu lemn, cu alte produse ale pădurii.

De la înființarea sa, în anul 1991 și până în prezent, Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA a regenerat pădurea pe suprafața de 364.581 ha: pe 164.512 ha prin regenerări naturale, iar pe 200.069 ha prin împăduriri. De asemenea, a introdus în circuitul productiv, prin reconstrucție ecologică, suprafața de 22.051 ha terenuri degradate, inapte folosințelor agricole.

Între formele de vegetație, capabile să reducă bioxidul de carbon nociv și să pună în libertate oxigenul indispensabil vieții, pădurea este cea mai importantă. Rezultatele cercetărilor americane indică astfel că, în timp ce producția de oxigen în pădurea de pin este de 30 tone la hectar pe an și în pădurea de foioase de 16 tone/ha, culturile agricole dau până la maximum 10 tone/ha. Pe măsură ce arborii intră în plenitudinea dezvoltării lor, producția de oxigen crește, atingând valori maxime în epoca maturității. S-a calculat că un arbore, având un coronament cu o proiecție de 150 mp, produce în 100 ani o cantitate de oxigen echivalentă necesarului unui om pe o perioadă de 20 de ani.

De altfel, în legătură cu cantitățile de dioxid de carbon utilizate și cele de oxigen emanate în procesul de fotosinteză, sunt relevante următoarele cifre:

- anual, la nivel planetar, covorul vegetal actual format din păduri, culturi agricole, ierburi, vegetație acvatică, produce peste 23 miliarde tone de oxigen, din care cel puțin 60% provin din păduri; în țara noastră se produc anual circa 40 milioane tone de oxigen;
- pentru producerea unui metru cub de substanță organică este necesară extragerea de către plante a bioxidului de carbon și stocarea lui din circa 1,4 milioane mc de aer, ceea ce înseamnă că un hectar de pădure, cu o creștere anuală de 8 mc lemn, prelucrează un volum de peste 11 milioane mc de aer;
- pentru producerea unei tone de lemn, arborii consumă și stochează circa 1,8 tone dioxid de carbon și eliberează 1,3 tone de oxigen;

- în zilele călduroase, un hectar de pădure poate să absoarbă o cantitate de dioxid de carbon egală cu cea eliminată în același tip de 200 de persoane;
- un fag de 25 m înălțime și cu diametrul coroanei de 15 m, produce într-o oră 1,7 kg de oxigen, care reprezintă necesarul de oxigen al unui om pentru trei zile;
- mie de km parcurși de un automobil consumă oxigenul necesar unui om timp de un an.

Poluarea atmosferică în Europa crește constant, estimându-se a fi de 30-40 de ori mai mare ca cea dinaintea erei industriale.

Începând din anul 1990, principalele substanțe poluante provin din traficul rutier. În atmosfera marilor orașe, ca urmare a traficului auto, se poate ajunge la 2000 mg NO_x/mc aer. Emanațiile din motoarele vehiculelor și arderile de combustibili fosili eliberează în atmosferă

5×10^7 t NO_x pe an (Negoiu și Kriza, 1977).

În timp ce ozonul din atmosfera superioară este un important protector împotriva razelor ultraviolete, ozonul de la suprafața pământului, provenit din oxizii de azot emanați prin țevile de eșapament ale autovehiculelor, inflamează căile respiratorii, provocând răceli, astm și infecții bacteriene ale plămânilor. Un nivel ridicat al ozonului cauzează moartea prematură a populației mai sensibile. Azotul din oxizii de azot intră în sol și în apa lacurilor, cauzând poluarea lor.

Ozonul este unul din poluanții atmosferici cei mai toxici pentru plante. Prin capacitatea lui ridicată de oxidare, ozonul modifică structura și mai ales, permeabilitatea membranelor celulare, afectează activitatea enzimatică și vatămă organele, ceea ce are ca urmare perturbarea unor procese fiziologice vitale ca fotosinteza, respirația și metabolismul glucidelor, proteinelor și al acizilor grași nesaturați (Kramer și Koslowski, 1979).

Așadar, arborii pădurilor, de departe cel mai important aliat al populației în lupta cu poluarea, nu-și exercită rolul de factor mediogen fără a fi afectați ei înșiși de poluare. Poluarea rutieră afectează indiscutabil starea sanitară a arborilor din pădure și din zonele verzi.

Monitorizarea stării de sănătate a pădurilor din România în perioada 1990-2004, relevă că procentul arborilor deperisați a variat la totalul speciilor până la un procent de 9,7%. La rășinoase, procentul arborilor afectați a variat între 7% și 16,6%, la fag a oscilat între 6,3% și 15,1%, iar la stejari între 19% și 45,5%.

După Garrec (2002), principala măsură de diminuare a poluării o constituie reducerea poluării rutiere, care este posibilă prin măsuri pe termen scurt și mijlociu. Între acestea, un rol important se acordă extinderii aliniamentelor, a perdelelor de protecție a drumurilor, a centurilor verzi din jurul localităților și a pădurilor periurbane. Recomandarea este susținută de rezultatele cercetărilor. O plantație de salcâm cu suprafața de un hectar fixează în primul an de la plantare 3,9 tone CO₂, 6,9 tone în anul al doilea, 8,8 tone în al treilea an, 10,1 tone în al patrulea an, în anul al zecelea de la plantare fixează 14,1 tone, cumulând în cei zece ani de existență 106,9 tone CO₂.

În consecință, se consideră necesar instituirea unei taxe care, pe de o parte să descurajeze creșterea numărului autoturismelor ce grad ridicat de poluare, iar pe de altă parte, să contribuie la creșterea fondurilor destinate măririi suprafețelor ocupate cu vegetație forestieră. Ideea nu e nouă: în toată lumea poluatorul plătește, iar banii trebuie să ajungă la cel ce poate contracara efectele poluării.

În ceea ce privește situația pădurilor României, precizăm că acestea ocupă 27% din suprafața țării, în timp ce în Europa procentul de împădurire este de 33%. În plus, strategia la nivelul Uniunii Europene prevede creșterea suprafețelor ocupate de păduri.

În ceea ce privește pădurile statului român, administrate de Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA, acestea cunosc o reducere accentuată, urmare aplicării legilor de retrocedare a fondului funciar. În același timp, posibilitățile materiale ale noilor proprietari de păduri nu sunt în măsură să permită aplicarea principiilor cele mai moderne de gospodărire durabilă a pădurilor.

În aceste condiții, considerăm că ideea sprijinirii cu noi resurse financiare a administratorului pădurilor statului, cea mai performantă structură silvică din România, în vederea creșterii suprafeței pădurilor se impune cu necesitate. De altfel, asistăm în prezent la o creștere vertiginoasă a numărului ofertelor de vânzare din partea proprietarilor de terenuri agricole și forestiere adresate structurilor Regiei Naționale a Pădurilor – ROMSILVA.

În concluzie, susținem introducerea taxei de poluare auto și apreciem necesar ca între obiectivele ce urmează a fi finanțate din fondurile obținute prin aplicarea taxei, să se regăsească următoarele:

- achiziția în numele statului de terenuri degradate și defrișate, cu destinația de a fi împădurite;
- proiecte sau programe destinate administrării ariilor naturale protejate;
- proiecte sau programe pentru sechestrarea dioxidului de carbon;
- proiecte și programe pentru înființarea de perdele forestiere de protecție.

MANAGER – DIRECTOR GENERAL

Dan Ioan ALDEA